

Sygn. akt VIII C 2575/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st.sekr.sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko J. B.

o zapłatę 1.064,62 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2575/16

UZASADNIENIE

W dniu 11 września 2015 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu J. B. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 1.064,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że na podstawie umowy cesji z dnia 22 czerwca 2015 roku przejął od (...) S.A. V. (...) prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy ubezpieczenia. Pozwany nie uregulował zadłużenia wynikającego z polisy (...) nr (...) w wysokości 868 zł, której przedmiotem była odpowiedzialność cywilna kierującego samochodem marki T.. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: nieopłacona rata składki ubezpieczeniowej w kwocie 868 zł oraz odsetki ustawowe naliczone od dnia 2 września 2013 roku do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w wysokości 196,62 zł. **(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4)**

W dniu 25 września 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten zaskarżył sprzeciwem pozwany J. B..

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. **(nakaz zapłaty k. 4v., sprzeciw k. 7, postanowienie k. 10)**

Pozwem złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. **(pozew k. 17-18)**

W piśmie procesowym z dnia 29 listopada 2016 roku pozwany oświadczył, że w toku postępowania egzekucyjnego uścił wszelkie należności dochodzone przedmiotowym powództwem. **(pismo procesowe pozwanego k. 59)**

W odpowiedzi na stanowisko pozwanego powód przyznał, iż w toku postępowania egzekucyjnego pod sygn. akt Km 4895/16 otrzymał kwotę 1.514,35 zł, co w pełni zaspokoilo roszczenie dochodzone na gruncie przedmiotowej sprawy. **(pismo procesowe powoda k. 70)**

Na rozprawie w dniu 24 maja 2017 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się. **(protokół rozprawy k. 76)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego J. B., jako właściciela samochodu marki T. (...) o nr rej. (...), łączyła z (...) S.A. V. (...) Oddział w Ł. umowa ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej obejmująca okres od dnia 24 lipca 2012 roku do dnia 24 lipca 2013 roku. Podstawę wystawienia polisy stanowił złożony przez pozwanego wniosek o ubezpieczenie.

Pozwany nie wypowiedział przedmiotowej umowy przed zakończeniem okresu, na który została zawarta, na skutek czego, działając w oparciu o art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, pierwotny wierzyciel wystawił na pozwanego polisę (...) nr (...) -K1, na mocy której objął przedmiotowy pojazd ochroną ubezpieczeniową na kolejny roczny okres, tj. od dnia 24 lipca 2013 roku do dnia 24 lipca 2014 roku. Składka za ubezpieczenie w wysokości 868 zł podlegała zapłacie jednorazowo, w terminie 7 dni od daty otrzymania informacji o wznowieniu polisy, którą to informację ubezpieczyciel zamieścił w piśmie z dnia 2 sierpnia 2013 roku. **(polisa k. 46, wniosek o ubezpieczenie wraz z kalkulacją składki k. 47-49, pismo k. 50, potwierdzenie zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych k. 50v., okoliczności bezsporne)**

Pozwany nie zapłacił składki za ubezpieczenie z tytułu drugiej polisy.

W dniu 22 czerwca 2015 roku (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. zawarł z (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności. Na mocy powyższej umowy zbywca przeniósł na powoda wierzytelności w liczbie 6.693, które zostały szczegółowo oznaczone w załączniku nr 3 do umowy. W załączniku tym wskazano, że zadłużenie pozwanego z tytułu przedmiotowej polisy wynosi 868 zł należności głównej, z datą jej wymagalności od dnia 2 września 2013 roku. **(umowa sprzedaży wierzytelności k. 19-25, wydruk z załącznika nr 3 do umowy sprzedaży wierzytelności k. 43-45, okoliczności bezsporne)**

W oparciu o wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi A. P. wszczął przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne (Km 4895/16). W toku egzekucji od pozwanego została wyegzekwowana cała kwota objęta wnioskiem egzekucyjnym, na skutek czego postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2016 roku komornik zakończył postępowanie egzekucyjne. **(zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 7v., postanowienie k. 60, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne w dacie wyrokowania podlega oddaleniu w całości.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz postanowienia umowy ubezpieczenia zawartej przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

W ocenie Sądu okoliczności faktyczne będące podstawą roszczenia powoda nie budziły wątpliwości. Pozwany nie kwestionował, że zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC, na mocy której ochroną ubezpieczeniową objęty został pojazd marki T. (...) o nr rej. (...), jednocześnie pozwany nie wykazał, iż wypowiedział przedmiotową umowę przed upływem okresu, na który została zawarta. Poza sporem pozostawało również, iż wobec niewypowiedzenia umowy przez pozwanego, pomiędzy pozwanym a ubezpieczycielem doszło do zawarcia kolejnej umowy ubezpieczenia, co nastąpiło w trybie art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, która to umowa również nie została wypowiedziana przez J. B.. Tym samym pierwotny wierzyciel, a następnie powód mieli prawo żądać od pozwanego zapłaty składki za ubezpieczenie w kwocie 868 zł oraz odsetek od tej kwoty naliczonych za okres od dnia jej wymagalności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Za niebudzący wątpliwości Sąd uznał ponadto fakt, iż już po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie pozwany w toku postępowania egzekucyjnego spłacił całość zadłużenia wobec powoda, co też powód wprost przyznał w piśmie procesowym z dnia 1 lutego 2017 roku.

Zgodnie z treścią art. 316 § 1 k.p.c., po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Skoro zatem w dacie wyrokowania żądanie powoda zostało w całości zaspokojone przez pozwanego, a powód nie cofnął pozwu, Sąd był zobligowany do oddalenia powództwa, jako niezasadnego w chwili orzekania (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 31 października 2006 roku, I ACa 504/06, LEX nr 516508).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.